

کتاب «سبک معیشت معصومان (ع)» منتشر شد

کتاب «سبک معیشت معصومان (ع)» اثر یدالله مقدسی از سوی معاونت فرهنگی و تبلیغی دفتر تبلیغات اسلامی تهیه و به همت مؤسسه بوستان کتاب در ۱۴۳ صفحه منتشر شد.

کتاب «سبک معیشت معصومان (ع)» اثر یدالله مقدسی از سوی معاونت فرهنگی و تبلیغی دفتر تبلیغات اسلامی تهیه و به همت مؤسسه بوستان کتاب در ۱۴۳ صفحه منتشر شد.

به گزارش خبرنگار مهر، کتاب «سبک معیشت معصومان (ع)» اثر یدالله مقدسی از سوی معاونت فرهنگی و تبلیغی دفتر تبلیغات اسلامی تهیه و به همت مؤسسه بوستان کتاب در ۱۴۳ صفحه منتشر شد.

تأمین معیشت، اهمیت فراوانی در زندگی انسان دارد. زندگی در دنیا که انسان را به سوی بهره برداری از مواهب طبیعی سوق می دهد، نیازمند برنامه اقتصادی سالم و جامعی است؛ برنامه ای اقتصادی که ضریب اشتباه را به حداقل برساند. به ویژه اگر برنامه ای متصل به منبع الهی باشد و بتوان با آسودگی خاطر آن را اجرا کرد. سیره معیشتی معصومان (ع)، از چنین ویژگی ای برخوردار است و علاوه بر اتصال به منبعی قابل اعتماد و دور از خطا، راهکارهای دست یافتنی دارد.

کتاب «سبک معیشت معصومان (ع)» که با استفاده از گزارش های فراوان متون اسلامی درباره سبک زندگی اقتصادی معصومان (ع) فراهم آمده است، به معرفی منبع درآمد، فعالیت های اقتصادی و هزینه های معصومان (ع) می پردازد.

ساختار اثر

این اثر در ۴ فصل و ۹ گفتار تهیه و تألیف شده است؛ فصل اول، ابتدا شرایط و بایسته های راه اندازی یک فعالیت اقتصادی و سپس، قوانین کسب و کار را از منظر معصومان (ع) بیان می کند تا کسی که در عرصه فعالیت مالی وارد می شود و شغلی را فراهم می آورد، به این قوانین پایبندی داشته باشد و به آنها عمل کند. در انتهای این فصل نیز به اقدام های عملی که افراد در کسب درآمد و سودآوری باید انجام دهند، پرداخته شده است.

فصل دوم، منبع درآمدی معصومان (ع) را مطرح می کند که ایشان با فعالیت های تولیدی (کشاورزی، دامپروری، دستی و هنری) و غیر تولیدی (تجاری، ارث، قرض و عاریه در حال ضرورت و...) کسب درآمد می کردند و از میان آنها، اصلی ترین منبع درآمدی آنان را کشاورزی معرفی می نماید.

فصل سوم، به مخارج فردی و شخصی معصومان (ع) می پردازد که ناظر به هزینه های ایشان برای امور شخصی و خانواده است و در دو قسمت مخارج جاری (خوراک و مواد غذایی، لباس و پوشاک، بهداشت، بوی خوش و عطر زدن، به کار گیری کارپرداز، ازدواج، تأمین آبرو و...) و سرمایه ای (خرید زمین، مال التجاره، مسکن مناسب) بررسی می شود.

فصل چهارم نیز مخارج اجتماعی (نیکوکاری) معصومان (ع) را در دو قسمت کمک ایشان به موارد مورد نیاز (کمک به نیازمندان، آزادی بردگان و زندانیان، رفع نزاع ها، هدیه دادن، پرداخت بدهی دیگران، تأمین خسارت مالی دیگران، تأمین هزینه های فرهنگی) و ساخت مکان های عمومی (تأسیس مساجد، بناهای عام المنفعه، تأسیس وقفیات) از نظر می گذراند.

برشی از اثر

منبع درآمد معصومان از دو طریق منابع تولیدی و تولیدی تأمین می شد؛ کشاورزی از جمله فعالیت های تولیدی معصومان (ع) بود. به فرموده امام صادق (ع)، پیامبر (ص) در بارور کردن زمین ها، نهایت تلاش را داشت. برای جلوگیری از آسیب سیلاب به محصولات، سنگ بزرگی را در مسیر آب قرار داد که تا عصر امام صادق (ع) پابرجا بود. محصول این مزرعه ها و باغ ها به اندازه ای بود که مصرف رایج سالیانه (آرد جو و خرما) همسرانش، همچنین هزینه مصرفی فرزندان عبدالمطلب در آن دوره را تأمین می کرد و مانده آن، به مصرف تهیه سلاح و مرکب برای دفاع می رسید.

امام کاظم (ع) فرمود: حضرت فاطمه (س) با دستن خود پنبه می کاشت و از آن برای بخشی از پوشش فرزندان استفاده می کرد.

اقدام زراعی و باغ داری امیرمؤمنان (ع)، سرآمد کارهای زراعی معصومان (ع) بوده؛ چرا که بیشتر تلاش های زراعی و باغ داری امامان بعدی، بر محور زیرساخت های ایشان قرار گرفت. فرایند کار زراعی و باغ داری حضرت، دو مرحله زیربنایی و روبنایی را نشان می دهد.

دامپروری، در دوره معصومان (ع) و در زندگی آنان تأثیرگذار بود. ایشان افزون بر آنکه فرآورده های لبنی و گوشتی خود را از این راه تأمین می کردند، از این طریق از دیگران نیز دستگیری می کردند.

میثم تمار روزی به دیدن امام حسین (ع) رفت و شنید ایشان گوسفندان را به چراگاه برده است.

امام هادی (ع) نیز اسحاق جلاب را از راه اصطبل خانه اش به فضای وسیعی راهنمایی کرد که در آنجا تعداد بسیاری گوسفند را قربانی و میان افراد تقسیم کرده بودند.